

tredje om at forbedre kvaliteten i affaldsbe-handlingen. Samtidig skal vi selvfølgelig sikre, at vi råder over den nødvendige kapacitet til behandling af affaldet.

Som jeg allerede har været inde på, er det et selvstændigt mål at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og affaldsproduktion. Den produktorienterede miljøindsats vil på sigt afspejle sig i affaldsstatistikkerne, men vi er nødt til at forholde os til to ting. For det første skal man huske, at der kan gå adskillige år, før mange af de nye produkter bliver til affald. Faktisk er det jo lidt af en målsætning at sørge for, at de lever så længe som muligt, før de bliver til affald. For det andet vil en stor del af vores affald fortsat stamme fra produkter produceret i udlandet og importeret til Danmark. Der er altså brug for supplerende initiativer for at nedbringe affaldsmængderne.

Regeringen lægger vægt på at fremme genbrug af produkter. Erfaringer fra eksisterende retursystemer for emballage viser, at genbrug kan fortrænge meget store affaldsmængder. Vi vil samtidig fortsat aktivt bruge afgifter som et styringsmiddel. Vi vil overvåge, om den forhøjede affaldsafgift får indvirkning på affaldsmængderne, eller om der er behov for yderligere tilpasninger, og vi har aftalt med parterne bag finanslovforliget at omlægge emballageafgiften på en måde, så den giver et incitament til at nedbringe materialeforbruget og dermed affaldsmængderne. Men lige meget, hvad vi gør, så får vi næppe nogen sinde tryllet affaldet helt væk. Det ville være ren utopi.

For det affald, vi ikke kan undgå at skabe, er genanvendelse den højest prioriterede behandlingsform. Der er særlig to områder, hvor det har vist sig at være svært at nå genanvendelsesmålene fra handlingsplanen. Det drejer sig om dagrenovationen, og det drejer sig om affaldet fra handel og kontor. Regeringen vil i 1998 tage initiativ til at sikre en øget genanvendelse af papir fra husstandene omkring år 2000, ved at papiret indsamles direkte ved bopælen fra størstedelen af de danske husstande. Initiativet vil, vurderer vi, kunne indebære noget, der ligner en fordobling af den nuværende indsamling. Regeringen er derudover i færd med at undersøge, hvordan vi får et endnu bedre resultat ud af de kommunale genanvendelsesordninger for glas, og vi vil også undersøge perspektiver og problemer i en egentlig henteordning for glas ved husstandene.

Regeringen er, hvad angår den grønne del af husholdningsaffaldet, især indstillet på at satse på biogasanlæg.

Udviklingsprogrammet på biogasområdet skal fortsættes med henblik på at nå den nuværende målsætning om genanvendelse af 40-50 pct. af dagrenovationen. Når vi får teknologien på plads, og det har vi jo ikke helt endnu, så skal tidspunktet for målopfyldelsen lægges endeligt fast, og der skal tages stilling til mulighederne for at forhøje målsætningen.

Jeg vil gerne sige for god ordens skyld – jeg kommer tilbage til nogle bemærkninger om kompostering på et senere tidspunkt – at vi er indstillet på i vores overvejelser også at vurdere spørgsmålet om kompostering. Når regeringen har været mere tiltalt af bioforgasning, hvis det i øvrigt teknisk kan lade sig gøre, end af kompostering, så er det, fordi man ved en bioforgasning opnår både et energiudbytte og et ensartet gødningsstof, og det tror vi alt andet lige er en fordel frem for komposteringen. Men der er ingen tvivl om, at det eksempelvis er overordentlig værdifuldt, at en tredjedel af befolkningen hjemmekomposterer deres grønne affald, deres haveaffald, og som sagt er regeringen indstillet på at drøfte også spørgsmålet om kompostering.

Regeringen fastholder målet for genanvendelse af affaldet fra handel, kontor og servicefag på 60 pct. For at komme videre inden for dette område er vi imidlertid nødt til at vide noget mere om, hvad det er for noget affald, der ikke genanvendes, og hvorfor det ikke genanvendes. Der er derfor iværksat en undersøgelse, som skal afdække disse forhold. Resultaterne, som vi får til efteråret, vil danne grundlag for de yderligere initiativer. Den øgede genanvendelse vil på sigt kunne lette presset på forbrændingsanlæggene, men de mængder, vi kan flytte, er ikke store nok til, at vi kan undgå en udbygning af forbrændingskapaciteten her og nu.

Jeg kan selvfølgelig sagtens forstå, at der hersker en vis skepsis over for, at vi i den kommende tid vil udbygge forbrændingskapaciteten, men jeg vil godt benytte lejligheden til at slå fast, at den planlagte udbygning ikke på nogen måde vil ske på bekostning af indsatsen for at fremme genanvendelsen. Når vi i øjeblikket konstaterer, at der er underkapacitet på forbrændingsanlæggene, så skyldes det selvfølgelig de stigende affaldsmængder på den ene side, men det skyldes på den anden side også, at stoppet for deponering af brændbart affald